ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

203ΟΝ

Εἶτε συνωμοσίαι ἐλάμβανον χώραν εἰς τὴν οἰκίαν, εἴτε ἐρωτικαὶ ὄργαι ἐτελοῦντο ἐν αὐτῇ, πάντως ἡ ὑπόνοιος ἐκείνη θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ νὰ κρύπτῃ μόνον ἐπ' ὀλίγην ὥραν τὸν ἔρασταν ἢ τὸν συνωμότην.

Ἂν ὑποτεθῇ δηλαδὴ —κατὰ τὰς σκέψεις τοῦ Θύμου— ὅτι ἐγκρίσιμευεν ἡ ὑπόνοιος ἐκείνη δι' ἐρωτικοὺς σκοποὺς, ὁ ἔρασταὶ δὲν θὰ ἐκρύπτετο ἐπί τινας στιγμὰς μέσα εἰς αὐτόν, διὰ νὰ ἐξαχθῇ ἔπειτα ὑπὸ τῆς ἐρωμένης του, ὅταν ὁ διαταράξας τὴν ἐρωτικὴν των ἀπόλαυσιν θ' ἀπήρχετο. Ἀσφαλῶς θὰ εἰσήρχετο ἀπὸ τὴν μίαν μεριὰν διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἄλλην.

Ἄλλως τε τοῦτο καθίστα φανερὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ὑπόνοιος εἶχεν ἀρκετὸν μῆκος, πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ συνέβαινεν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐχρησιμεύεν ὡς κρύπτη.

Θὰ ἦτο μικρὰ τόσε, τόση ὥστε νὰ χωρῇ ἕναν ἄνθρωπον, νὰ δύναται νὰ τὸν φιλοξενήσῃ ἐπὶ μίαν ἢ περισσοτέρας ὥρας.

Καὶ ὁ καπετὰν Θύμιος ἤχθη εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἡ θυρὶς ἡ πρὸς τὸ μέρος τοῦ πηγαδιοῦ, θὰ ἠνοιγεν ἐσωθεν δι' ἑνὸς ἐλατηρίου ἢ μοχλοῦ τινος.

Καὶ ἀντὶ τώρα νὰ προσπαθῇ νὰ θραύσῃ τὴ μάρμαρον ἐνδύμισον ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ ἀνεύρῃ κανὲν κρυφὸν ἐλατήριον, κανὲν μυστικὸν κομβίον τὸ ὁποῖον θὰ ἔπιεζε διὰ νἀνοιξῇ.

Ἠρεύνησε τὴ δοκὴ τοῦ φωτὸς τῆς λυχνίας λεπτομερῶς τὴν θυρίδα, χωρὶς βέβαιος νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀνεύρῃ οὔτε κανένα κομβίον, οὔτε ἐλατήριον, οὔτε σύρτην, οὔτε τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἤνοιγεν.

—Παναθηνᾶ σε! ἐγρώλλισεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀνταρτῶν. Μὲ ποιὸ μυστικὸ τρόπο ἀνοίγεις λοιπόν;

Σύνεφρυς, μὲ δῆμα ἀργὸν ἐπροχώρησε νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὴν ἄλλην θύραν. Τὴν ἐπλησίασε καὶ τὴν ἠρεύνησε ν' ἀνεύρῃ τὸ ἐλατήριον διὰ τοῦ ὁποίου ἠνοίγετο.

Ὁ Θύμιος ἐν τούτοις δὲν ἀπηλπίσθη ἀκόμη.

Ἐκκέρδη ὅτι πολὺ πιθανὸν ἡ εἰς τὸ πηγάδι ἀπολήγουσα ὁπόνομος τὰ εἶχε καὶ ἄλλην τινὰ διακλάδωσιν, ἀγνωστὸν του μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης.

Καὶ τὴν σκέψιν του αὐτὴν ἐνίσχυσεν ἄλλη τις σκέψις, τὸ ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνέλθῃ κανεὶς τὸ ὕψος τοῦ πηγαδιοῦ ἀφοῦ εἰς αὐτὸ δὲν ὑπῆρχε καμμία σκάλα ἢ τεχνικαὶ ἢ φυσικαὶ προεξοχαί, αἱ τὰς ὁποίας παοῦν ὁ ἔρασταὶ ἢ ὁ συνωμότης θὰ ἀνήρχετο διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ στόμιον αὐτοῦ.

Τὸ ὅτι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πηγαδιοῦ δὲν ὑπῆρχε μέσον ἀναβάσεως, τὸ ἐγνώριζεν.

Ὅταν τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς πτώσεώς του ἔκαμε τὴν σκέψιν νἀνεβῇ εὐθὺς ρίψαντες αὐτὸν ἐκεῖ θὰ ἀπήρχοντο παρεπήρησε καὶ εἶδεν ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ πηγαδιοῦ περιφέρεια ἦτο λεία καὶ δὲν εἶχε προεξοχὰς αἱ ὁποῖαι νὰ καθίσουν εὐκολον τὴν ἀνάβασιν.

Καὶ ταῦτα ἐνθυμηθεὶς καὶ ὑπὸ τοιούτων σκέψεων ἀγόμενος, ἔρθασεν εἰς τὸ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἡ ὑπόνοιος ἐκείνη εἶχε καὶ ἄλλην τινὰ ἔξοδον, ἐεὐρισκομένην εἰς τὰ ἀριστερὰ αὐτῆς ἢ δεξιὰ ἢ εἰς τὸ ἐπάνω μέρος ἢ εἰς τὸ κάτω.

Καὶ ἤρχισε νέας λεπτομερεῖς, προσεκτικὰς, ἐπιμόνους ἐρεύνας...

Ἠρεύνησε τὴν δεξιὰν πλευρὰν, ἠρεύνησε τὴν ἀριστερὰν, ἠρεύνησε τὸ ἐπάνω μέρος, ἠρεύνησε τὸ κάτω. Τίποτε ὅμως, ἀπολύτως τίποτε.

Δὲν ἀνεκάλυψε τίποτε ποὺ νὰ τοῦ δώσῃ ἐπὶν παραμικροτέραν ἔστω ἐλπίδα ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ σωθῇ, ὅτι ἦτο δυνατὸν ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν κάτοχον ἐκείνον.

—Παναθηνᾶ σε! ἐγρώλλισεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀνταρτῶν. Μὲ ποιὸ μυστικὸ τρόπο ἀνοίγεις λοιπόν;

Σύνεφρυς, μὲ δῆμα ἀργὸν ἐπροχώρησε νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὴν ἄλλην θύραν. Τὴν ἐπλησίασε καὶ τὴν ἠρεύνησε ν' ἀνεύρῃ τὸ ἐλατήριον

ΕΝΑ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ

ΔΩΡΟΘΕΑ Σ' ΑΓΑΠΩ

ΤΗΣ AGATIA CHRISTIE

«Δωροθέα σ' ἀγαπῶ. Δωροθέα σὲ λατρεύω. Δωροθέα θέλω νὰ σὲ πάρω γυναῖκα μου» Αὐτὰ τὰ λόγια βουΐζανε ἀκόμα μέσα στ' αὐτιά τῆς Δωροθέας.

Κι' ἡ Δωροθέα ἀπελπισμένη ἀπὸ τὴ μοῖρα της, σκυμμένη πάνω στὸ παρελθὸν της ἔκλαιγε. Ἔκλαιγε καὶ τὰ δάκρυά της ποτίζανε τ' ἀπαλὰ χεράκια της.

Θυμόταν πῶς 16 χρονῶν κορίτσι ἀκόμα ἔμεινε ὀρφανὴ μ' ἀπ' τὸν πατέρα της.

Κανένας μὰ κανένας, δὲν ἔμεινε πιὰ στὸ ἐρειπωμένο αὐτὸ σπιτάκι τῆς ἐπαρχίας, ποὺ χρόνια τώρα κράτησε τὸν πατέρα της δασκαλάκο στὸ χωριό, μακρυὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες πολιτεῖες.

Καὶ τώρα:...Τί θὰ γινότανε μὲ τὰ λίγα γράμματα ποὺ ἤξερε ἡ Δωροθέα; Ποιὸς θὰ φρόντιζε πιὰ γι' αὐτήν;

Εἶνε ἀλήθεια πὼς ὁ Τζώρτζ ὁ γιὸς τοῦ προύχοντα ἐκεῖνου μὲ τὰ πολλὰ τὰ κτήματα τὴν ἀγαποῦσε. Τῆς εἶχε πεῖ πολλὲς φορὲς. Κι' ἐξω στὸ δημόσιο δρόμο ποὺ τὴ συναντοῦσε σὰν πήγαινε περίπατο, μὰ καὶ σὰν ἔσυγγρες ποὺ καλοῦσανε τὸ δάσκαλο μὲ τὴν κόρη του.

Τί νὰ ἐλπίζῃ ὅμως ἀπὸ τὸ Τζώρτζ; Νὰ τὴν παντρευτῇ; Νὰ φκιάσῃ νοικοκυριὸ μαζί του.

"Ητανε λογικὸ κορίτσι ἡ Δωροθέα καὶ ἔβλεπε καλὰ πὼς ἡ θέση της ἦταν πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὰ ἄφθονα πλούτη τοῦ Τζώρτζ κ' ἀπὸ τὸν δόξατρότο χαρακτῆρα τοῦ πατέρα του.

Κι' ἔτσι μιὰ μέρα, τρεῖς μῆνες ὕστερ' ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα της, ἡ Δωροθέα ἀποφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ χωριὸ καὶ ναρθῇ στὸ Λονδῖνο μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ βρῇ καμιὰ θεσοῦλα παιδαγωγοῦ σὲ κανένα πλούσιο σπίτι ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀφθονοῦν τόσο πολὺ στὶς μεγαλουπόλεις.

Τῆ σκέψη της γῆν εἶπε καὶ στὸ Τζώρτζ. Μὰ ἐκεῖνος: «Δωροθέα σ' ἀγαπῶ, Δωροθέα σὲ λατρεύω, Δωροθέα θέλω νὰ σὲ πάρω γυναῖκα μου» ἐπαναλέβαινε.

Ἡ Δωροθέα, ὅμως μ' ὅλο ποὺ ἦταν μικρὴ, ἦταν λογικὴ κι' ἔτσι ἕνα δράδυ μπῆκε στὸ τραῖνο ποὺ περνοῦσε τὰ μεσάνυχτα ἀπὸ τὸ χωριὸ κ' ἔφτασε πρωΐ—πρωΐ στὸ Λονδῖνο.

"Ἀφισε τὴ βαλίσσα της σ' ἕνα μικρὸ ξενοδοχεῖο κοντὰ στὸ σταθμὸ σιγουρίστηκε ὅσο μποροῦσε πὼ πολὺ γιὰ νάνα: εὐπρεπισμένη καὶ πῆγε πρῶτ' ἀπ' ὅλα καὶ κανόνισε τὴν σύνταξη τοῦ πατέρα της, ἐκεῖνο ὁποία φρεῖς μῆνες τώρα δὲν εἶχε εἰσπράξει. Πέρασε ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐγκυμοσύνη ἔβαλε μιὰ ἀγγελία καὶ ἔπειτα χάξεψε λιγάκι στὶς διπρίνες.

Δὲν ἄργησε νὰ ἔρθῃ μεσημβρία. Καταστοίσηκε καὶ γιὰ τὸ φαΐ.

"Ἀρχιζε μιὰ παινοφρία πιὰ ζωὴ γιὰ τὴν ὁποία ἔπρεπε νὰ φροντίζῃ μόνη τῆς ἀπ' ὅδι καὶ μπρός.

Σὲ δυὸ μέρες ἔρτασαν γράμματα ἀπὸ τὴν ἀγγελία ποὺ εἶχε δημοσιεύσει.

Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὶς ἐπιχείες κι' ἕνα ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸ ἀνοιξε καὶ τὸ διάβασε.

"Ἕνας κύριος, χῆρος, ἐμπορος, ζητοῦσε γιὰ τὸ κοριτσάκι του μιὰ ἐσωτερικὴ δασκάλα.

Ἡ Δωροθέα δέχτηκε.

"Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μῆνα ὅμως δέχτηκε καὶ κάτι ἄλλο. Νὰ γίνῃ γυναῖκα τοῦ Ζίξτον, τοῦ χήρου ἐμπόρου.

Ἀπὸ τότε εἶχαν περάσει τρία χρόνια κι' ὄχι μόνο δὲν ἔκανε παιδιὰ ἡ Δωροθέα ἀλλὰ τοὺς πέθανε καὶ τὸ παιδὶ τοῦ Ζίξτον ἀπὸ τὴ πρώτη γυναῖκα του.

Κι' ἔνα ἀπογευματάκι ποὺ ὁ Ζίξτον ὁ ἄνταρας τῆς ἔλειπε στὸ μαγαζί του, χτύπησε τὸ κουδούνι τῆς ἐξώπορτας. Κι' ὅταν ἀνοιξε ἡ Δωροθέα εἶδε μπροστά της τὸν Ζώρζ ποὺ πῆγε νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ ἀπὸ τὴ χαρὰ του ποὺ τὴν ξανάβρισκε.

"Ἡ Δωροθέα ὅμως ἦταν πάντα λογικὴ κι' ἔτσι δὲν ἄρισε νὰ παρασυρθῇ οὔτε σὲ ἐνθουσιασμοὺς μὰ οὔτε καὶ σὲ ἀσθήματα.

«Δωροθέα σ' ἀγαπῶ, Δωροθέα θέλω νὰ σὲ παντρευτῶ» δούζε στ' αὐτιά της ἡ φωνὴ τοῦ Τζώρτζ.

Βέβαια εἶχε μεγαλώσει πιὰ ὁ Τζώρτζ, εἶχε κληρονομήσει καὶ τὸν πατέρα του, μὰ ἡ Δωροθέα ἤτανε παντρεμένη πιὰ.

Ὁ Τζώρτζ ὅμως δὲν εἶχε τὴν ἴδια γνώμη. Πίστευε πὼς ἡ Δωροθέα βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ παντρευτῇ, ἀλλὰ χωρὶς τὴ θέλησή της. Γι' αὐτὸ κι' ἐπέμενε, ἔχε μονάχα νὰ ἔρχεται σπίτι τῆς ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν πιέζῃ νὰ πάρῃ διαζύγιο.

«Μόνο ὁ θάνατος θὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὸν ἄντρα μου» τοῦ εἶπε ἕνα δράδυ ἡ Δωροθέα. Καὶ ὁ Τζώρτζ τότε σκέφθηκε τὸ θάνατο.

Στὸ λογικὸ του, ποὺ ὁ τρελλὸς ἔρωτας γιὰ τὴ Δωροθέα εἶχε θολώσει μιὰ λύση πρόβαλε τότε, ἡ μόνη λύση ποὺ, ὅπως ἔλπιζε, θὰ τὴν ἔριχνε στὴ ἀγκαλιά του. Ὁ θάνατος τοῦ ἄντρα της. Καὶ τὸ θάνατο αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸν προκαλέσῃ ἐκεῖνος...

Καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὸ κάνῃ.

Ἡ Δωροθέα ἔπρεπε νὰ γίνῃ δικιά του μὲ κάθε τρόπο.

Καὶ μιὰ νύχτα ποὺ ἡ Δωροθέα ἦταν ἀπασχολημένη στὴ κουζίνα της μὲ τὸ νοικοκυριὸ της, ὅταν γύρισε νὰ κοιμηθῇ κ' αὐτὴ στὴ κρεβατοκάμαρά της μὲ τὸν ἄντρα της εὑρῆκε τὸ Ζίξτον πάνω στὸν ὕπνο του σκοτωμένο. Κάποιο μαχαῖρι τοῦ ἀνοιξε δαθειὰ πληγὴ ἀνάμεσα στὰ στήθια.

"Ὅσο λογικὴ καὶ νὰ ἤτανε ἡ Δωροθέα μπροστὰ στὸ σκοτωμένο ἄντρα τῆς ἔχασε τὴ πρώτη φορὰ τὴν ψυχραιμία της.

Τὰ εἶπε ἅλα σκὴν ἀστυνομία καὶ ὁ Τζώρτζ κατεδικάστηκε. Δὲ φρόνισε ποτὲ τῆς νὰ μάθῃ ἀν πῆγε ἰσόβια δεσμὰ ἢ ἀν θανατώσανε γιατί ποτὲ τῆς δὲ διάβασε ἐφημερίδα. Τίποτα, εἶποτα δὲν τὴν ἐνδιέφερε πιὰ. Ἤξερε πὼς ἔπρεπε νὰ μείνῃ μονάχη, μακρυὰ ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο, ἀκόμα κι' ἀπ' τὴ διαπερασ ικὴ ἐκείνη φωνὴ ποὺ τὴν ἐνοχλοῦσε ἀβάκοπα σὰ δουτὸ

AΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ 30)1)1937

Σιδηροδρομικῶς

Καθ' ἑκάστην ἐκτὸς ἐκ πρωΐνῆν διὰ 'Ηλείαν, Μεσσηνίαν, γραμμὴν 'Αθηνῶν, 'Αθήνας, Πειραιὰ, Βόρειον 'Ελλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, Νότιον 'Αμερικὴν, Μικρὸν Ἀσίαν, Αἰτωλικὸν, 'Αργίνιον. 'Ολλανδίαν, Γερμανίαν, Τεργέστην. 12ην μεσημβρινὴν διὰ Ναύπακτον, Καλάβρυτα, γραμμὴν 'Αθηνῶν, 'Αργος, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Πειραιὰ, 'Αθήνας, Βόρειον 'Ελλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην.

2αν μ. μ. διὰ 'Ηλείαν, Μεσσηνίαν, Λακωνίαν, Βορειοδυτικὴν 'Ελλάδα καὶ "Ηπειρον.

Σιδηροδρομικῶς 7 1)2 μ. μ. διὰ Γαλλίαν, 'Αγγλίαν, Βόρειον 'Αμερικὴν.

'Ατμοπλοϊκῶς

Παραλαβὴ συστημένων διὰ τὸ μεσημβρινὸν κλείσιμον μέχρι τῆς 11 1)4 π. μ. καὶ διὰ τὸ ἑσπερινὸν μέχρι τῆς 6 1)4 μ. μ.

Αἱ κατὰ τὴν νύκτα ριπτόμενα ἐπιστολαὶ καὶ μέχρι τῆς 5ης πρωΐνῆς διὰ τὰ ἀτμοπλοϊκὰ δρομολόγια καὶ ἑης διὰ τὰ σιδηροδρομικὰ, εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον τοῦ ταχυδρομείου ἀποστέλλονται τὴν πρωΐνὴν ὥραν τους.

'Αεροπορικῶς

Δι' ἀεροπορικὴν ἀλληλογραφίαν πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ οἰκεῖον τμῆμα τοῦ ταχυδρομείου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

Πάτραι—'Αθῆναι

Καθ' ἑκάστην τακτικαὶ 'Αναχωρήσεις δι' 'Αθήνας ἐκ Πατρῶν ὥραν 6.55' πρωΐνὴν, ἐξ Αἰγίου 8.37'. 'Ακράτας 9.36', Συλοκάστρου 10.49', Κορίνθου .27,ἀφιξις εἰς 'Αθήνας 15.40 ὥραν.

Ἐπίσης δι' 'Αθήνας ἐκ Πατρῶν καὶ ὥραν 12.23' μ. μ., ἐξ Αἰγίου 13 44' Ακράτας 14,51' Συλοκάστρου 15.21', Κορίνθου 16.29' ἀφιξις εἰς 'Αθήνας 19. 40' νυκτερινὴν

Πάτραι—Καλάμαι

Καθ' ἑκάστην τακτικαὶ ἀναχωρήσεις διὰ Καλάμας ἐκ Πατρῶν καὶ ὥραν 6.15' πρωΐνὴν 'Αχαΐας 7.19' Λεχαινῶν 8,39 , Γαστούνης 9.10', 'Αμαλιάδος 9,36', Πύργου 10.40'. Κυπαρισσίας 13,5', ἀφιξις εἰς Καλάμας 15.35'

Πάτραι—'Αγρίνιον

Καθ' ἑκάστην τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἀτμοπλοϊκὰς μέχρι Κρυονερίου καὶ ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς δι' 'Αγρίνιον. 'Αναχώρησις 7. 30 Μεσολογγίου 9. 56', Αἰτωλικοῦ 10. 23'. Ἀφιξις εἰς 'Αγρίνιον 11.54'' μ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ

'ΥΙΩΝ Δ. ΙΓΓΛΕΣΗ,

Τακτικὰ ἑβδομαδιαία δρομολόγια

ΑΛΜΠΕΡΤΑ Σάββατον 9ην μ. μ. διὰ Πειραιὰ κατ' εὐθεῖαν.

ΣΑΜΟΣ Τρίτην 4ην πρωΐνὴν δ' 'Ιθάκην, Κέρκυραν, 'Αγίους 40, Βρινδήσιον.

ΑΛΜΠΕΡΤΑ Τρίτην 5ην πρωΐνὴν Μεσολόγγιον, Ζάκυνθον. Ληξούριον 'Αργοστόλιον.

ΑΛΜΠΕΡΤΑ Τετάρτην 9ην μ. μ. διὰ Πειραιὰ.

ΣΑΜΟΣ Πέμπτην 10 1)2 μ.μ. διὰ Πειραιὰ.Σύρον, Τῆνον,Μύκονον,Ἐδδήλον,'Αρμενιστὴν Καρλόβασι, Βαθύ.

ΑΛΜΠΕΡΤΑ Παρασκευὴν 5ην πρωΐνὴν διὰ Σάμην, 'Αγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδον,Λευκάδα. Πρέβεζαν, Κόπραιναν, 'Αμφιλοχίαν.

ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

«ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» Κυριακὴν 4ην π. μ.διὰ Κέρκυραν, 'ΑγίουςΣαράντα, Βρινδήσιον.

«ΙΘΑΚΗ» Κυριακὴν 9ην μ.μ. διὰ Πειραιὰ.

ΣΚΥΡΟΣ Δευτέραν 9ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιὰ.

«ΙΘΑΚΗ» Τρίτην 5ην π. μ. διὰ Σάμην, 'Αγ.Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Βασιλικὴν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, 'Αφιλοχίαν, Βόνιτσαν.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ Τρίτην 10ην ἑσπερινὴν Πειραιὰ. Ἡράκλειον Ρέθυμνον, Χανιὰ.

«ΙΘΑΚΗ» Τετάρτην 9ην ἑσπερ. διὰ Πειραιὰ.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)
"Ὀθωνος—'Αμαλίας ἀριθ. 26
Τηλέφωνον : 28-89

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ Α. Ε

ΠΟΛΙΚΟΣ Κυριακὴν 5ην πρωΐνὴν διὰ Ζάκυνθον, Ληξούριον, 'Αργοστόλιον.

ΗΠΕΙΡΟΣ Κυριακὴν 5 1)2 πρωΐνὴν διὰ 'Ιθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Κέρκυραν, 'Ηγουμενίτσαν,Κόπραιναν καὶ 'Αμφιλοχίαν.

ΠΟΛΙΚΟΣ Δευτέραν 9 ἑσπερινὴν διὰ Πειραιὰ.

ΗΠΕΙΡΟΣ Τρίτην 9ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιὰ.

ΠΕΤΡΟΣ Τετάρτην 5 1)2 πρωΐνὴν δι' 'Ασταχὸν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζα, Κόπραινα, 'Αμφιλοχία.

ΠΟΛΙΚΟΣ Πέμπτην 4ην πρωΐνὴν διὰ Σάμην Κέρκυρα.

ΗΠΕΙΡΟΣ Πέμπτην 5 1)2 πρωΐνὴν διὰ Σάμην, Πόλαρον Φισκάρδον, Λευκάδα Πρέβεζαν Κόπραινα 'Αμφιλοχία,Βόνιτσα.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Ἀγίου 'Ανδρέου 67 Τηλ. 24.80

Διδασκάλισσα ἀριστοῦχος καὶ κάτοχος τῆς Γαλλικῆς, ζητεῖ παραδόσεις κατ' οἶκον.

ΚΗΛΗ

Πάσης μορφῆς (Ξύγκι-πέσιμο) τιθάσεις σωμάχων, σπλάγχνων, νευρῶν, ἐντέρων, μήτρας κ.λ.π. κ.λ.π.

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ δι' ἐπιστημονικῆς ἐφαρμογῆς ἐλαστικῶν Κηλεπιδέσμων καὶ Ζωνῶν κατὰ τὸ ὀπόδεψμα τῶν κουρφαίων Γάλλων Ἰατρῶν Leon Mounac-Lenand Banner κατασκευαζομένων εἰς τὸ 'Επιστημονικὸν 'Εργαστήριον τοῦ κ.

ΖΩΗ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ

87—Κανακάρη—87 ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
Σπεύσατε οἱ πάσχοντες ἐκ τῶν ἀνωπεθήσεων.

ΙΤΑΛΙΑΝ ΛΑΙΝ

"SATURNIA,,
13 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ ΔΙΑ
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

"ΝΕΡΤΥΝΙΑ,,
20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΕΚ ΝΕΑΠΟΛΕΟΣ ΔΙΑ
ΡΙΟΝ, ΙΑΝΕΙΡΟΝ ΣΑΝΤΟΣ, ΜΟΝΤΕΒΙΔΕΟ ΚΑΙ ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΥΡΕΣ

ΑΠΟΤΑΝΘΗΤΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΕΝΙΚΟΥΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ
Γ. ΜΟΡΦΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ-ΚΡΟΒΒ ΚΑΙ ΣΤΙΒΕΝΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Ναυαρίνου 1. — ΠΑΤΡΑΙ, 'Αγίου 'Ανδρέου 45
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ
ΔΙΑ ΤΕΡΓΕΣΤΗΝ
"SATURNIA,, 5η ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὑγιεινὴ

ΟΙ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ

Εἰς τοὺς λαϊκοὺς κύκλους ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη—ἐσφαλμένως—ὅτι οἱ ρευματισμοὶ προσβάλλουν σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τοὺς γέροντας, τῶν ὁποίων καὶ μειοῦν κατὰ τὸ μᾶλλον ἤττον τὴν πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητα.

Εἶναι σήμερον ἐκτὸς πάσης συζητήσεως, ὅτι οἱ ρευματισμοὶ εἶναι πειὸ ἐπικίνδυνοι κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν παρὰ κατὰ τὴν γεροντικὴν καὶ ὅτι αἱ καταστροφαὶ ποὺ ἐπιφέρει ἡ ἀσθένεια αὐτὴ εἰς τοὺς ἐνήλικας φθάνουν εἰς μεγάλας ἀναλογίας. Αἱ τελευταῖαι στατιστικαὶ αἱ γενόμεναι ἐν Ἰουνδῆαι, Δανιμαρκία καὶ Ἀγγλία ἀποδεικνύουν ἐπαρκῶς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ἀναπηρῶν, τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν νόσον αὐτήν.

Ὁλλοὶ μικροβιολόγοι ἀποδίδουν τὴν νόσον εἰς μικρόβιον, ἄλλοι πάλιν εἰς δηλητήρια χημικά, ὅπως τὸ οὐρικὸν ὀξύ. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ θεωρία τῆς μικροβιακῆς λοιμώξεως ἐκέρδισεν ἔδαφος καὶ ὑπεστηρίχθη θερμῶς ὑπὸ Ἀγγλων καὶ Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων ἡ ἑστιακὴ λοίμωξις καθ' ἣν πάμπολλαι περιπτώσεις ρευματισμῶν ἀρθριακῶν μυϊκῶν καὶ ἀλλων ἴστῶν προέρχονται ἀπὸ μικρὰν ἑστίαν μικροβίων ἐξερευνόνων εἰς μιαρὰν τινα τοῦ σώματος (ἀμυγδαλαί, δόντια, σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις, κλπ), καὶ τῶν δοπείων ἢ παρουσία δὲν προκαλεῖ πόνον τοπικὸ αἰσθητόν. Τὰ μικρόβια αὐτὰ σχηματίζουσι ἕνα εἶδος φωλεᾶς, ὅπου καὶ ὀχυρώνονται. Κατὰ διαλείμματα τακτικὰ ἢ συνεχῶς, τὰ μικρόβια αὐτὰ ἐγαίνουν ἀπὸ τὴν φωλεὰ τῶν καὶ ἐγκαθίστανται εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος, προκαλοῦνται φλεγμαὶ ὁ δυνηρὰν. Ἐὰν καταρθώσωμεν νὰ καταστρέψωμεν τὴν ἀρχικὴν φωλεὰν τῶν μικροβίων εἶτε διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἀμυγδαλῶν, εἴτε τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σάπιων ὀδόντων, εἴτε τῆς ἐκτομῆς τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως. αἱ νοσηραὶ ἐκδηλώσεις θὰ παύσουν ἀσφαλῶς.

Ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ τῆς ἑστιακῆς λοιμώξεως παρεκίνησε τοὺς χειρούργους καὶ τοὺς ὀδοντιάτρους νὰ ἀφαιροῦν κάθε ὄργανον πάσχον ἢ ὑπόπτον. Ὑπελόγισαν ὅτι 70 τοῦς 100 περίπου ὅλων τῶν προσφάτων περιπτώσεων ρευματισμῶν ἀρθριακῶν καὶ μυϊκῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰατρευθοῦν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν μολυσμένων ἀμυγδαλῶν. ἐὰν τοῦναντίον, ἐπὶ ἔτη. ἀφήνεται εἰς τὰ μικρόβια ἐλευθερία δράσεως, ἡ νόσος καθίσταται ἀνίατος.

Ἡ θεωρία τῆς ἑστιακῆς λοιμώξεως ὑπῆρξε πηγὴ ὑπερβολῶν ἐκ μέρους φανατικῶν χειρουργῶν. Πολλαὶ ἀμυγδαλαί, σκωληκοειδεῖς ἀπόφυσεις καὶ δόντια εἶς πολὺ καλὴν κατάστασιν ἐθυσιάσθησαν εἰς τὸν δωμὸν τῆς νέας θεωρίας χωρὶς οἱ πάσχοντες νὰ αἰσθανθοῦν θελέπωσιν. Τὸ γεγονὸς ὅμως αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ συνεπέλεσεν τὰ μέγισια εἰς τὴν διαλεύκανσιν τῆς αἰτιολογίας τῶν ρευματισμῶν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΛΑΟΥ

Σήμερον 30η Ἰανουαρίου. — Θέμα : Πῶς καταπολεμοῦν τὴν πολυτέλειαν τῆς ἐποχῆς των οἱ Γρεῖς 'Ιεράρχαι. 'Ομιλητὴς ὁ κ. Ν. Ράλλης καθηγητής.

"Ὥρα ἐνάρξεως 7.30' μ. μ. μὲ εἰσοδον ἐλευθέραν.

μέσα σ' αὐτὰ τῆς. «Δωροθέα, σ' ἀγαπῶ Δωροθέα θέλω νὰ σὲ παντρευτῶ»!

Κι' ἡ ψυχή της ἐγέμιζε θλίψη τὰ μάτια της δούρκωναν ἀπὸ τὰ δάκρυα. Καὶ τότε μεσ' τὸ δαθὺ της πόνο καὶ τὸν πικρὸ σπαραγμὸ μάλωνε τὸν ἑαυτό της, «Γιατί νὰ εἶμαι τόσο λογική; Γιατί νὰ μὴν ἀκούσω τὴ φωνὴ τῆς καρδιᾶς μου, καὶ στὰ γλυκὰ ἐρωτόλογα τοῦ Τζώρτζ νὰ μὴν ἀπαντήσω: Κι' ἐγώ, σὲ λατρεύω! Αὐ τόκανα, σήμερα ἀσφαλῶς, κ' ἐκεῖνος δὲ θαναν σὴ φωλεκή, κ'. ἐγὼ δὲ θὰμουνα κλεισμένη μόνη, ἔρημη, χωρὶς γλύκα τῆς ἀγάπης ἐδῶ, μέσα σ' αὐτὸ τὸ κατραγμένο μέγαρο ποὺ δὲ φύτασε ποτὲ ὁ ἥλιος τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης. Ἀσφαλῶς τότε ὁ φτωχὸς ἄντρας μου δὲν θὰ τελείωνε ἔτσι ἄσχημα τὴ ζωή του.

Καὶ στὶς σκέψεις αὐτὲς ἐξέπαυσε σὲ λυγμοὺς ποὺ ἀντηγοῦσαν ἀναπηρχαστικὰ στὴ σιγαλιὰ τῆς δαθειᾶς νύχτας.

"Ἔτσι, στὴ θλίψη της αὐτὴ τὴν ἀτέλειωση, ἡ ζωή τῆς φαινότανε χωρὶς